

[Westerby.]

for byggeriet, således at det lettere kan udfolde sig — man prøver altså ikke at regulere selve byggevirksomheden — så kommer man nu ad modsat vej ind i en ordning, hvor man prøver at gribe ind over for byggevirksomheden, dog mest over for erhvervsbyggeriet, men også i nogen grad over for boligbyggeriet, igennem regulering af finansieringen. Der er noget paradoksalt i, at man, samtidig med at man slækker på restriktionerne eller forsøger at gøre det for byggerestriktionernes vedkommende, nu går ind i et forsøg på at hæmme aktiviteten i erhvervsbyggeriet især, men også til en vis grad i boligbyggeriet, igennem regulering af selve finansieringen. Der er måske ikke den sammenhæng, man kunne ønske sig; hvad man gør frit det ene sted, bliver man så nødt til at prøve på at bremse det andet sted.

Det er også betænkeligt, at loven i så høj grad, som tilfældet er, er udformet som en bemyndigelseslov. Jeg tror, man bliver nødt til at prøve på at præcisere det noget stærkere. Det vil nok være rigtigt med hensyn til reguleringen af satserne, som økonomiministeren og Nationalbanken kan regulere i forening, at kræve det forelagt efter forhandling med boligministeren, også for et folketingsudvalg. Det har man været inde på på andre områder, således at lovgivningsmagtens repræsentanter kan følge udviklingen. Jeg vil også mene, at det er betænkeligt at prøve en sådan differentiering, som man er inde på i lovforslaget. Man foreslår procenten 110 i forhold til sidste år for boligbyggeriets vedkommende, for erhvervsbyggeriets vedkommende er den 75; det vil altså sige, at man prøver at dæmpe erhvervsbyggeriet mere end boligbyggeriet. Jeg vil anse det for at være betænkeligt at prøve på en sådan differentiering i så stærk en grad. Naturligvis er det vigtigt, at vi har boligbyggeri her i landet; og at folk skal kunne få et ordentligt sted at bo, ønsker ikke nogen i tinget at begrænse, hvis man overhovedet kan undgå det, men det er også vigtigt, at vi har det fornødne erhvervsbyggeri, således at det, der skal hjælpe til, at vi kan tjene til livets ophold, også kan udvikle sig. Derfor tror jeg, det er betænkeligt, at begrænsningen i så høj grad, som tilfældet er her, kommer til at ramme er-

hvervsbyggeriet, og det vil i ganske særlig grad sige landbruget, men, så vidt jeg kan skønne, også selve industriudviklingen. Jeg tror, det vil være rigtigt, om man lod erhvervsbyggeriet bære mindre af den begrænsning, forslaget tilsigter.

Jeg vil gerne tilsige min og det ærede medlem hr. Diderichsens medvirken til en forhandling om dette lovforslag, som vi anser for at have karakter af en nødløsning, og til fordomsfrit at snakke om at gennemføre noget i denne retning, men det må også være forudsætningen, at vi så tager de langsigtede ting op. Selv om dette her er beklageligt, bliver vi også nødt til at indse, at vi kommer til at gøre andre ting, der er beklagelige. Det er f. eks. beklageligt at skulle skære ned på visse af de offentlige udgifter, men spørgsmålet er, om vi ikke er i en så kritisk situation med hensyn til aktivitetsniveauet, at dette her også bør følges op af, at man med et meget vågent øje må se på udviklingen med hensyn til de offentlige udgifter, så at man ikke igen kommer ud i at skulle fremsætte hurtige forslag, der har nødløsningens karakter, men at vi kan få et virkelig fast hold om tingene, således at erhvervslivet kan få en rolig udvikling.

Anden næstformand (Thestrup): Må jeg henlede opmærksomheden på forretningsordenens § 26, hvorefter medlemmerne benævnes uden anvendelse af titel.

Økonomiministeren (Henry Grünbaum): Må jeg begynde med at sige tak til samtlige ordførere, fordi de ganske vist med forskellig betoning dog har givet tilsagn om, at man vil gå ind i en positiv forhandling om dette forslag.

Det, det drejer sig om, er, så vidt jeg kan se, at vi lever op til at forstå, hvordan vi skal klare de økonomiske problemer under fuld beskæftigelse. Det er, som om man, hver gang regeringen kommer med et eller andet forslag, i hvert fald fra venstres og konservativ side forsøger at give det udseende af, at nu stander landet i våde. Det er lige ved at gælde i dette tilfælde. Det gjaldt ved behandlingen af skatte-lovene og andre ting. Jeg vil gerne understrege, at det praktisk taget er umuligt at